

باوکایه تی، اباوری مندا و زامنکه ری ئایندهی نه توه . . فازیل شه ووه

“هه رگیز به هیچ کسه کی سه ر ئه م ئه رزه مانه باوک.” ئه گه ر ئه م مانه تی نه پیره به له ئینجیل مه تی، ئه و با به ئه باما، سه ره کی ماری په شووتری ئه مریکا ده: “به وه چه نانه وه، ته نابیت به باوک، شه فمه ندیه په روه ده کردنی مندا به که ته ده گه گه نته م رته بهی باوکایه تی.” له وه ته ی ئاده م و حه و، له ژهر بنمه چی خانوه کدا، بوون به خمه ر و نه واکه ری یه کتری، په گه و مه قامی باوک و باوکایه تی، نه که هه ر له چوارچیوه ی خزاندا سه نگ و به ها و کاریگه ری مه زنی هه بووه، به به کو له بونیاتنه ی ئاینده ی نه توه و زامنه کردنی ئاسوده یی به به کانی و شه مانه ندیه زه د و وه تیش کسه کی به وه ج بووه. تا له گه ر ژگاردا وای له هاتوه، خسه ته جوانه کانی باوکایه تی، له باوک به سه نه دینه وه و به رنه گه رده خداه و نه ده کان. خداه و نه دی جوپیتر (هه ساره ی موشته ری) له مه ته له یژی به مانی که ندا، باوکی هه موو خداه و نه ده کان بووه. کا ته کیش، نه رده راوه کانی خداه، که ته به ئاسمانیه پیره زه کانیان، له ئاسمان وه به به نه ده کانی سه ر زه وی کرد دیاری، دیسان نازناوی (باوک و باوکایه تی) بوون به ئاوه نه و به په سنی مه زنا یه تی و پیره زی خدای گه وره و به خشنده . .

که واته، هه ری که له ئه م، جگه له ئه و باوکه به یه له یه ی جیناته کانی (DNA) خه یمان په ده به خشه، به چه ندان شه وه، باوک و باوکه کان له ته مه ن و زیانی ئه مه دا، استه وه و ناسته خه، بوونیان هه یه، له شه وه ی خداه و مامه ستا و شه و مه لا و ا به ر و به رپرس و حاکم و باوکی به حه و باوکی مه جازی . .

با نه خته، سادته، به چینه نه وه مه تی با به ته که، به چه ند چرکه یه که چاوه کانی خته داخ وه، ئه و ساته وه خته کورته به نه وه په شه چاوی خته، که له په لی دوو و سه ی سه ره تایی بوویت و له ده سته کی ده سه کانه دا، په شه گه یشتنی مامه ستا، له گه هاوپه له کانت چه ف رته نه و به زم و گه به نه ده کتان ده نایه وه، جا له گه به یستنی خشه ی په ی مامه ستا، ئه و په له ده بووه، ناشی و ئاوه له ده و، وه که ئه وه ی ژووره کی چه ل و هه ل به، که سه فززه ی له وه نه ده هات . . یان له دیوه خانه کی گه وره دا، چه سه سمه مان و هه را و قاقا و په که نه نه که، له هه رکه، په شه سه پی

دیو خان، یان کسه کی به هتیبهت و شکه و قورس و گران، دیته ژوور و، دیو خان ده بهته، دیو خان کی همن و نارام و موخته بهر. .
نمونه ی دیکه ش زهر. .

به به، نه وای نه هه ستمان په کرد به، نه وای بوونی کسه که، له ممرت به و م قامی باوک، وایکروو، که نه و کسه بتوانه تروای ناوه وای نه و ژینگه ی، له بار که و بگه ی به بار کی دیکه. له م حاکه تدها، دوو ایله به یکه و گرده درنه و نه و ده ده هندنه کایه و، ایله ی یکه م، نه و سکه و به ها و م قام ی که مام ستاکه یان شیخ که یان کسه یه تیپ که توانیو یه تی به خه ی به ده سته به نه و دوو میان، نه و گو ایله ی و ئیتاهت و یز و حورم ته ی، که نه م، به رانه ری، به ناگایان، نیشان ی ده دین و گو ایله ی ده بین، نه و جا چه مکه بنده ما و یاساو یه سای که لتووری و که م یه تی هه ی، ناچارمان ده کات، یز له و کسه بگرین و وک باوک سه یی بکه ین.

مرغه، هه ر چیه که بهت و هه رچه ند سامان و ده سهات و هه زیشی هه به، هه میشه حده کات، باوکی یان باوکه کی هه به، نه نمایی بکات و به رایله تی بکات و جهرگسز و خمه ری بهت و پشیتوانی بهر. .

کاته که، مه هاتما غاندی، یان کینگ مارتن له سه ر یان ماو تسیت نه، ده توانن بنه باوک و ایله ی بهر و په شه وای و سه رکده ی ملی نه ها که س بینن و بتوانن ئاینده ی نه وان بگه نه و ئاسوودیه داهاتوویان، به شیو یکه له شه وکان زامن بکه نه، نه وای له بهر دوو خه ی سه ر کی بوو: یکه، نه و زاته مزنانه، خسه ته کانی باوکایه تیان و ده ست هه ناو و باوکایه تی بوو به واقعیه کی به رجه سته کراو له خودی نه وان و فلسفه و بیرو به چوون و عه قیده یان، دوو م، هه موو نه و که م و که سانیه نه وان به رایله تیان کردوون و تا ایله ی کی باشیش سه رک و تنیان ته دا و ده ست هه ناو، له بارود خه کی ده روونی و هزی و نه شنبیری و که م ایله یی نه و ته دابوون، که په ویستیان به (باوک) که هه بوو، به ناگایان نه وان و و سه رگرده دان بوون به دوی نه و (باوک) ده دا. به به یکه که یشتنه نه و دوو جه مسه ره، سه رکده و جه ماو ره که یان، توانیتیان بگه نه به نامانج، گهر به نیو چه یش بهت! با نه سته په و په یو ندیه نه حییه ی نه وان (باوک و مندا) / سه رکده و جه ماو ره، به شه و یکه کی دیکه خورده که ینه و و بهر سین:

به چی، ده سته ده سته خو نه دکار و ده رچوانی زانکه کان، هه نه له کوردستان، به په شینی جلهکو به رگره کی په کپه شی سه رده میانه، له زیکر و ته هلیله ده رو شایه تیده، نه لقه ده به ستن و حاده گرن؟ — گرت

قیدی یەکان بەردەستن.

بەچی گەنجی کوردی تەمەن بیست بەهاری خەیی بە دەریایی ئیجەدا دەدات و دەشزانە، مەزگ چاوەڕێیی تەو؟

بەچی کچەکی هەژدەساڵان، پەنجە دەخاتە سەر پەلپیتکەیی دەمانچەیی باوکی و خەیی دەکوژ؟

بەچی لەنەو چین و توێژ و کەمەکانی خەڵکی کوردستانی باشووردا، بە نموونە، بە متمەنانەیی و داشەران لە ئینتیمای و سەرلەشیواویی، بوونتە سیمای دیار و نائومەدی؟

نموونەکان یەكجار زەرن...

لەپاڵ قەمتەك هە و هەکاری دیار و نادیار، سەبەبەکی سەرکەوتنی دیاردە نەخوازراوانە، لە کەمەکانی کەردەواریدا، نەبوونی (باوک) – بەمانا پیرەز و مەزن و فراوانەکی.

زانکەییەکی لە حەقەیی زکری دەروەشایەتیدا راوەستاو، بەدوای باوکەدا دەگەڕێ، کە لەبەری و نەو و لەو حەقەییەدا تەو باوکە دەدەزێتەو.

گەنجەکی نەو دەریای ئیجە، بە گەشتن بە باوکەکی خەیی بە خەکان دەدا، کە لەسەرەندراوەتەو و لەبەری زەفتکراوە، کە دادپەرەری و یاسای...

خانمە تەمەن گەوێکە، خەیی دەکوژ، چونکە باوەشی باوکە نادەزێتەو، ببیتە بابەر و پشیوانی...

ئەگەر، سەرەتای ئینقلابەکی قاسم بکەین دەستپەکی، کاری حزبیەتی و هەگیرسانی شەش، ئەوا، هەرجی حزبی نەتەوایی کوردی هەیە، لەو (٦٣) ساڵدا نەیانوانی ببە (باوک)ی نەتەو و وێ (باوکایەتی) ببین. ئاکامەکان ئەستا لەبەر چاوان.

هەرجی پارت و کەخراوی چەپ و چەپگەرایە هەبوو، لەبەر هە کارەکی بوو، ئەوانیش، ئەگەرچی لە هەندە قەناغدا، خاوەنی گەورەترین جەماوەر بوو، نەیانوانی بە کردەو بیسەلمەنن کە (باوکی میلەت) و باوکانە فەتار دەکەن. هەموو ئەو گروپ و تەیفە و تاقمانە ئاین و درووشمەکانی ئاین و ئاینزایەکانیان کرد، بەرنامە و پەڕگەرامی بزوووتن و جولانەکانیان، نەیانوانی، هەرنەبە (باوکی حە) هەوادار و لاینگەرەکانی خەشیان بن. جوانترین نموونەش، گەرچە پانەکانی بەهاری عەرەبی بوو لە ناوچەکاندا. لە هەموو ئەوانەش گەورەتر، سیستەمی پەرەردە فەرکردن، لە عێراق و لە باشووریش لەم (٣٠) ساڵی دوایدا، فەشەلی هەنا، لە داتاشینی

پیکری (باوک) و نیشاندانی (کسیتی باوک) و برجستکردنی ئو (باوک) له نوو هزر و وێژدانی نووکاندا.

نگی، هه به، به، ئو نووسـ، چ تاریکپـرسـت و کـلـکـ کـنـپـرسـتـکـ، تـازـ بهـتـازـ، دـیـوـ حـیـ ئـاـغـایـتی و کوـخـایـتی و شـخـایـتـیـمان به زیندکاتـو و بهمانگـنـتـو و سـدـ تاریکـکان! ئوـی، لـرـدا مـبـسـتـ، هـرگـیز، نـتـو و کـمـ و تاکـکان، ناگـن به ئـاـمـانـجـکانـیان، ئـگـر (باوکـکی دـسـز و ئـاقـمـند و فـیـداکـاریـان) نـهـ. مـرج نیـ، ئو باوکـ، هـر مـهاـتما غـاندی و نـسـن مـاندـلا و دایـ تـیرـزا به. دـکـر ئو باوکـ (بـیـروباو و عـقـیدـیـک) به. لـوانـش گـرنـگـتر، دـکـر ئو باوکـ، (دـستـوور و یاسـا) به. ئـستا ئو (باوک) به هـز و دـسـا تـدار و بهـتـوانـایـی کـ هـر یـک له وـهـاتـانی ئـزاوا بهـیـوـدـبات و — تا اـدـیـکی باشـیش له اـبـرایـتی و زامـنـکردنی ئـسوودـیـشدا سـرکـتـوو، (دـستـوور و یاسـا) به.

دـکـر (دـستـوور) ک دـسـات و هـزی داپـروـیی له پـشـتـ، (باوک) بـبـینـ و داهـاتـووی نووکان له خـشـگـوزـرانی و ژـیـانی شـرـفـمـندانـ مسـگـر بکات. دـرکـش (اـبـرک) ی شـیاوی بهـتـوانـا، ئو و بـبـینـ، هـرنـهـ، به گـواـسـتنـو و قـناغـیک به قـناغـکی باـشـتر و خـشـتر و چاکـتر.

به (باوکـی) به، وای کـردـوو، ئـیمـ نـک ش و رـووت و عـوامـکـ، بهـلـکـ مـامـستـای زانـک و وـزـیر و گـورـپـیاوا کـانـیش، بـچـنـو و ژـر دـواری خـ و هـز و ئـاـغـایـتی و شـخـایـتی.. .

له بوونی (باوک) ونبوون و لهـدـستـدانی (ئایندی)، لهـبوونی خودـ.

فازیل شـو و — دـوبـلـن